

H15 TRANSNISTRIA (UA)

Osmogodišnja Anuta Branzan i njena obitelj bili su 1942. godine prisilno preseljeni, zajedno s još drugih 30 000 rumunjskih Roma i Sinta, iz Bukurešta u Transnistriju, na granici s Ukrajinom. Logori su se uglavnom sastojali od primitivnih baraka, a mnogi zatočnici su bili prisiljeni spavati na poljima ili u stajama. Anuta je tamo proživjela dvije godine gladi i teškog prisilnog rada u nehumanim uvjetima. Veći dio zatočenika nije preživio.

💡 Jeste li znali

... da Rumunjska ima najveću populaciju Roma u Europskoj uniji; procjenjuje se između 1.8 do 2.5 milijuna ljudi?

... da polovica stanovništva koju drugi nazivaju Romima, sebe ne doživljava kao Rome, ali zato polovicu onih koji jesu Romi, često ne priznaju Romima?

✎ Zadatak

Izaberite trenutak u životu Anute Branzan (prije preseljenja, u logoru, poslije oslobađanja) i napišite pismo koje je ona mogla poslati svome prijatelju!

📷 Fotografija

Anuta Branzan (druga s desna) i njezine sestre 1942. godine. Fotografirala ih je njihova teta nekoliko dana prije njihove deportacije, da ima uspomenu na svoje nećakinje. Privatna zbirka Michelle Kelso, Ann Arbor, Michigan, SAD.

1910

1951

1942

<https://www.romasintigenocide.eu/hr/h>